

COME AGAIN deltagere:

George William Bell

(Untitled) Amorphous Form i Sort, 2019

Blæstglas, bronze metalaffald og træ

54 X 16 X 65 cm

Foto af Anders Beier

BIO

Gennem historien har det menneskelige kreative sind søgt at bruge de materialer, som findes tilgængelige i deres miljø, til innovation og personligt udtryk. I dette postindustrielle samfund i *anthropocene*-tiden er de materialer, vi finder i overflod, industriel affald. Will henter inspiration fra mulighederne i at kombinere disse affaldsmaterialer med sit valgte kunstneriske medium, glas. Ved at bruge dette historisk materiale i kombination med de materialer der i vores tidsalder er let tilgængelige, håber han at videreudvikle materielle muligheder for kreativt kunstnerisk udtryk.

VÆRK

"(Untitled) Amorphous Form i Sort" er resultatet af en eksperimental designproces, en proces, der har forsøgt at skubbe glassets grænser gennem udviklingen af alternative materialeudtryk. Den yderste form er dekoreret med bronzeaffald fra maskinfabrikker, som er smeltet til overfladen gennem høje temperaturer under fremstillingsprocessen. Dette resulterer i en overfladetekstur som er lige dele rå og utilgivende, som den er lokkende.

(Untitled) Amorphous Form in Black, 2019

Blown glass, bronze metal waste and wood

54 X 16 X 65 cm

Photo by Anders Beier

BIO

Throughout history the creative mind of the maker has sought to use the materials they find available within their environment, for innovation and personal expression. In this post-industrial society of the anthropogenic era, the materials we find in abundance are that of industrial waste. Will takes inspiration from the possibilities inherent in combining these waste materials with his chosen artistic medium, glass. By using this ancient material in collaboration with the readily available materials of our age, he hopes to further develop the material possibilities of creative artistic expression.

THE WORK

"(Untitled) Amorphous Form in Black" is the result of an experimental design process, which has sought to push forward the boundaries of glass through the development of alternative material expressions. By seeking out non-conventional materials, Will investigates the possibilities inherent in combining industrial by-products such as metal waste with molten glass. The exterior form is adorned with waste bronze collected from machine factories, which has been fused to the surface at high temperatures, resulting in a surface as ruff and unforgiving as it is enticing.

Katrine Borup

RAV I DEN #1, 2017

Brændte tændstikker, rav og sytråd

18 cm, diameter: 3 cm

Foto af Ole Akhøj

BIO

Uddannet arkitekt og ædelmetalformgiver. Katrine er interesseret i relationen mellem krop, objekt og rum og betragter smykker som stedsspecifik kunst – dvs. objekter, der udmærker sig ved at have en helt speciel placering, nemlig på kroppen. Hun arbejder konceptuelt og historiefortællende, men er også kunsthåndværker i klassisk forstand, idet hun generelt er optaget af at undersøge, hvad materialerne selv "vil". Katrine har en svaghed for uædle hverdagsmaterialer og tidskrævende tekstile teknikker.

VÆRK

RAV I DEN er en serie halssmykker lavet af brændte tændstikker. Smykkerne forholder sig undersøgende til spørgsmålet om værdi, ikke mindst pga. de mange timers arbejde med at sammensy/væve tændstikkerne til de timeglasformede vedhæng, som fungerer som beholdere for særligt udvalgte og forarbejdede stykker af rav (min. 20 millioner år). RAV I DEN er inspireret af oldtidens brug af rav og det rituelle som en særlig måde at skabe værdi på. Netop derfor er ravklumperne usynlige og gemt væk i medaljonerne.

RAV I DEN #1, 2017

Burnt matches, amber and sewing thread

18 cm, diameter: 3 cm

Photo by Ole Akhøj

BIO

Trained as an architect and precious metal designer. Katrine is interested in the relationship between body, object and space, and considers jewellery as site-specific art – objects that are distinguished by having a special placement, namely on the body. She works conceptually and with story telling, but is also a craftsman in the classical sense, as she is occupied with investigating what the materials actually "want". Katrine has a weakness for ordinary everyday materials and time-consuming textile techniques.

THE WORK

RAV I DEN is a series of neckpieces made of burnt matchsticks. The jewellery examines notions of value, not least because of the many hours spent sewing/weaving the matches into hourglass-shaped pendants, which act as containers for especially selected and prepared pieces of amber (min. 20 million years old). RAV I DEN is inspired by the use of amber in ancient times and the rituals involved, as a particular way of creating value. Precisely for this reason, the pieces of amber are not visible, and are hidden away inside the medallions.

Manuel Canu

Grand Ornament

Rå ler og træpanel

180 X 120 X 20 cm

Performance/væk installation

Foto af Manuel Canu

BIO

Med afsæt i historisk dekorativt håndværk skaber Manuel Canu installationer i ler. Han udforsker hvordan materialet kan genfortolkes brugt som dekorativt og arkitektonisk medie i nutidig sammenhæng. Hans kunstinstallationer har ofte en nerve af leg og humor med et strejf af anarki. Manuel Canu bruger lerets stoflige kvaliteter til at undersøge og afdække forholdet mellem det fysiske og det immaterielle, det genkendelige og det ukendte samt det stabile og det skrøbelige - sat i forhold til sted og rum.

VÆRK

'Grand Ornament' er en flygtig skulptur lavet af rå ler genanvendt fra en af Manuel Canus tidligere installationer. Han skaber en cyklus af død og genfødsel ved kontinuerligt at destruere eksisterende værker og genanvende materialerne i nye. Denne symbolik fortolker han med de improviserede symmetriske gentagelser af mønstre, som karakteriserer værkets dekorative elementer. Når denne udstilling er slut vil også dette værk blive destrueret og genanvendt i nye værker.

Grand Ornament

Raw clay and wood panel

180 X 120 X 20 cm

Performance/wall installation

Photo by the artist

BIO

By ascribing to historic decorative craftsmanship, Manuel Canu creates clay installations where he examines the reinterpretation of clay, applied as a decorative and architectural media in a contemporary context. His artworks often exude a subtle humour, a sense of playfulness and a trace of anarchy. Manuel Canu uses the material qualities in his work to explore and expose the relationships between physicality and immateriality, familiarity and remoteness, fragility and the stability of place and space.

WORK

'Grand Ornament' is an ephemeral sculpture, and made of raw clay recycled from one of the artist's previous installations. The process of destroying a work to then re-use its material to create a new one creates a continuous cycle of death and rebirth. These qualities are translated in the form of improvised symmetrical repetition of patterns, which characterize the decorative elements in the installation. It will too be destroyed at the end of the exhibition period, and the clay will be recycled once more and used to create a new work.

Rasmus Fenhann

Ebano, 2018

Ibenholt rest træ – afskæringer, skufferne er lavet af Indisk palisander

111 X 30 X 30 cm

Foto af Jeppe Gudmundsen Holmgren

BIO

I sit virke skaber han designs med fokus på både de skulpturelle og funktionelle egenskaber. Hans arbejder er udført i nøje udvalgte materialer med træet som hovedmateriale. I arbejdsprocessen kombinerer han ofte traditionelle og næsten glemte teknikker med avanceret moderne teknologi. Rasmus' hovedinspiration kommer fra den japanske og danske snedkertradition. En anden vigtig inspirationskilde er naturens former og deres matematiske grundlag.

VÆRK

Ebano hylder de ædle træsorter, som vi bør behandle med den største respekt. Man bør kun benytte disse træsorter til det fineste snedkerarbejde og ikke lade noget gå til spilte.

Udgangspunktet for Rasmus' projekt er en kasse med afskårne stumper af ibenholt, han har arvet fra en snedker, der havde gemt dem uden at få dem brugt. Alle ibenholt-stumperne er afskæringer fra ydersiden af de oprindelige træstammer, der for mange årtier siden er blevet groft tilhugget i skoven med økser og motorsave.

Ebano, 2018

Ebony offcuts – the drawers are made out of Indian Rosewood

111 X 30 X 30 cm

Photo by Jeppe Gudmundsen Holmgren

BIO

Rasmus Fenhann creates designs with an equal focus on sculptural and functional qualities. His works are made in carefully selected natural materials, especially wood. His working processes combines traditional, sometimes near-forgotten craft techniques with advanced high-tech procedures, including computer-based sketching and visualization. By allowing the natural properties of the materials to guide the design process he aims to create products with a long life span.

THE WORK

Ebano pays homage to precious woods, which we ought to treat with the utmost respect. We should only use them for the finest cabinetmaking products, and without anything going to waste. This project started with a box full of scraps of ebony that Rasmus received from a cabinetmaker who had been saving them, but never got round to using them. The scraps were chopped off the trunks and roughly cut into rough shapes by workers using axes and chainsaws, decades ago in the forest.

Se eventuelt mere på: <http://www.fenhann.com/>

Line Frank

Grøn kjole, 2020

Genanvendt sengelinned/bomuld

1,5 m X 60 cm

Foto af Line Frank

BIO

Line Frank er uddannet scenograf og kostumedesigner fra Statens Teaterskole i 2006, og arbejder primært med kostumer til dans, opera og kunstfilm. I 2012-2014 videreuddannede hun sig til beklædningsdesigner og tog sin eksamen med en upcycling kollektion. Siden har hun designet beklædning i eget navn med fokus på bæredygtige design løsninger. Det sælges i Limited Editions i butiksfælleskabet Os Solo: <https://www.osolo.dk>

VÆRK

Denne 6 kants kjole er skabt i genbrugt sengelinned og designet af geometriske former, der passer sammen på alle ledere og kanter. Ved at gennemskære 6 kanten forskelligt, opstår et utal af kombinations muligheder - en collage lig legen i at kombinere og sammensætte farver til nye mønstre i kjolerne. Line Frank skaber fra et nysgerrigt og legende ståsted som beklædning/kostumedesigner. Designs bliver til i undersøgende processer, altid med bæredygtig design løsninger for øje.

Grøn kjole, 2020

Recycled bed linen/cotton fabric

1,5 m X 60 cm

Photo by the artist

BIO

Line Frank trained as a set and costume designer at the Danish National School of Performing Arts, and graduated in 2006. She retrained as a clothing designer in 2012-2014, where she created an upcycled collection as her graduation project. She has since designed clothes under her own name, focusing on sustainable design solutions. Her designs are available in limited editions from the design community Os Solo: <https://www.osolo.dk>

THE WORK

This hexagonal dress is made in recycled bed linen and put together with geometric shapes that fit together in a variety of ways. A myriad of combinations arise depending on the way in which the hexagon is cut – a collage that unfolds in the process of putting new colours together and creating various versions of the dress pattern. Line's approach to clothing and costume design is playful and inquisitive. The designs become investigative process, always with sustainable design solutions in mind.

Janne K. Hansen

Someday We Will Pray, 2017 (vedhæng)

Genbrugsølv og fint sølv

7 X 4 cm

Photo by Kenneth Øksnebjerg

BIO

Udlært guldsmed, 1998. Institut for Ædelmetal, 2004. Janne's smykkekunstarbejder tager altid afsæt i en spænding mellem flere billedelege sammensætninger. De har ikke noget facit men peger på de minder, der præger os, og på kompleksiteten af nuet - billeder, stemninger, former, som fortolker det personlige rum et sted mellem det erindrede eller fortrængte – noget, der (måske) har fundet sted eller er forvarsel om noget forestående. Det vil sige at de måske er svære at aflæse ved første øjekast, men rummer en kompleksitet i form og æstetik.

VÆRK

Som noget fundet på jorden, en total sammensmelting af noget uanseligt men med stor betydning. En dag vil vi måske stå og kigge på en aflejring af et blad der engang var et enkelt låg fra en tandpastatube. Bladet er valgt som symbol på simpel natur og låget et symbol på de mange små uprætentiose objekter vi smider ud uden vi tænker over det. Men måske en dag får de stor mening, derfor titlen. Janne har ikke støbt det fundne blad eller tandpasta låg direkte, men lavet et aftryk af dem, - et fossil.

Someday We Will Pray, 2017 (pendant)

Recycled silver and fine silver

7 X 4 cm

Photo by Kenneth Øksnebjerg

BIO

Janne's jewellery often refers to the personal space between the remembered and the suppressed, depicting events that might have taken place or a kind of warning of things to come. Her works are without solid facts, but point to the memories that shape us and to the complexity of the moment, captured in a physical form, full of the attached complexities and feelings, and with a clear aesthetic of their own.

THE WORK

Like something found on the ground, maybe dug up from the earth - an amalgamation of something unimpressive and something that could have great meaning. The leaf has been chosen as a symbol of simple nature and the lid is a symbol of the many small unassuming objects we throw out, without a thought. One day in the future somebody might stand looking at this on the ground: A fossil of a leaf and an imprint of the lid of a toothpaste tube. A memento of a world that may not last.

Pernille Falch Heinesen

Botanisk theme nō 1, 2015

Fiskekind, indfarvet fiskekæl og oxideret sølv

9,5 X 8 X 4,5 cm

Foto af SPH foto

BIO

Inspireret af den færøske natur og de uopdagede muligheder, naturen byder på, har Pernille i en årrække eksperimenteret med utraditionelle færøske materialer og ser det som en kunstnerisk udfordring at finde nye veje til at videreudvikle, form og bruge disse materialer. Hun oplever det som "færøsk guld" og benytter blandt andet fiskekind, fiskekæl, fåretarme og fåremaver. Materialer, som Pernille selv forarbejder til videre brug i hendes formsprog.

VÆRK

Pernilles inspiration opstår i mødet med den storslæde natur, det underfundige dyre- og planteliv. Brochen *Botanisk theme nō 1* er inspireret af mikro plantelivet der spirer i vandkanten ved de færøske floder. Her kæmper hvert lille frø for den gode plads og mulighed for overlevelse. Naturen er hård, vindene ublu, solen sparsom og de ugunstige væksbetingelser gør det til en mikro slagmark.

Botanisk theme nō 1, 2015

Fish skin, dyed fish skin and oxidised silver

9,5 X 8 X 4,5 cm

Photo by SPH foto

BIO

Pernille Falch Heinesen is greatly inspired by the beautiful Faroese nature and the untapped opportunities that it provides. Throughout the years, she has experimented with unconventional Faroese materials and considers it an artistic challenge to use and further develop these materials, and sees them as 'A Faroese treasure trove'. Pernille uses fish skin and scales, sheep's intestines, stomachs and horns. She personally prepares these materials and they thereby form the basis of her artistic expression.

THE WORK

Pernille's works are inspired by the magnificence of nature and sub-physiological animal and plant life. The brooch *Botanisk theme nō 1* is inspired by the micro plant life that sprouts up on the banks of Faroese rivers, and the struggle to find a suitable place to grow and thrive. The surrounding nature is harsh, the winds relentless, the sun scarce and the unfavourable growing conditions make it a micro-battlefield.

Ane Henriksen

Urban Growth, 2018

Vanter fundet langs cykelstierne i København - flettet sammen med tråde.

265 x 235 cm.

Foto af Ole Akhøj

BIO

Igen nem Anes væverliv har hun ofte taget udgangspunkt i materialer, f.eks. fiskenet og olieret slingredug, som hun har fundet skyllet i land langs Vesterhavet ved Hanstholm, eller hun arvede en stak sprødt hvidt sengelinned fra hendes fædrene slægt, senest har hun brugt aflagte skjorter, som hun har samlet i banker: Nationalbanken, Nykredit og Sparekassen Thy, senest har Ane brugt slidt jagttøj og fortabte vanter. Materialet indgår som en del af Anes billedfortælling.

VÆRK

I mange år har Ane tænkt, at når hun blev gammel, ville hun koncentrere sit billeddliv om træer - om vækster. Udoer at ilte vores liv på kloden, så udtrykker træer så meget - man kan tillægge dem forskelligt afhængigt af humør eller tid på dagen.

I hendes urbane værk blev udgangspunktet måske nærmest fysisk, det groede ud af vejkanten. Langs cykelstierne i København har hun fundet forladte vanter - som en slags byløvfald har de budt sig til, og hun har viklet dem ind i en ny vækst - hvor hun har prøvet at få vanterne til at svæve mellem tråde.

Urban Growth, 2018

Gloves/mittens found along cycle lanes in Copenhagen – woven together with thread.

265 x 235 cm.

Photo by Ole Akhøj

BIO

Throughout her career as a weaver, Ane has often allowed materials to form the basis of her work, for example fishing nets and non-slip mats, which she found washed ashore along the North Sea at Hanstholm, or when she inherited a pile of crisp white bed linen from her father's side of the family. Most recently, Anne has used second-hand shirts that she collected from a series of banks: Nationalbanken, Nykredit and Sparekassen Thy. And used, worn-out hunting outfits and lost gloves/mittens. All these materials play a role in her visual storytelling.

THE WORK

For many years, Ane imagined that when she grew old she would like to concentrate on trees and plants in her pictorial depictions. Besides giving us air to breath on this planet, trees are very expressive - they can vary in appearance according to one's mood and the time of the day. In this urban work, the starting point was perhaps almost physical - they grew up from the side of the road. She found lost gloves and mittens along cycle lanes, like a kind of urban defoliation, fallen as an offering, which were then woven into a new growth/tree where Ane has attempted to make the gloves and mittens float between the threads.

Helle Vibeke Jensen

GADEHERBARIUM

Format A4 (foldet A3)

Kasseret papir, bogbindelærred, broderigarn, papirtape, pergament osv.
Varierende antal sider og indhold.

BIO

Uddannet på Skolen for Brugskunst som beklædningsformgiver i 1988

I GÅR arbejdede Helle Vibeke med illustrationer, plakater, tegneserier, broderier, origami, fotografi, billeder, gadeherbarier, indfarvning, fortællinger, papir, huller og alt muligt andet.

I DAG arbejder Helle Vibeke med koldnålsraderinger, træsnit, en ny font, gadeherbarier, plakater, broderier, indfarvning, pigmenter, fortællinger fotografi, papir, illustrationer, huller og alt muligt andet.

I MORGEN.....

VÆRK

GADEHERBARIER er en samling, som konstant vokser, af håndlavede bøger fyldt med nedfaldsblade indsamlet mange forskellige steder i verden. Fra Parade Street foran politistationen i Cape Town, over Japan, til den grønne lydmur mellem Metrostationerne Øresund og Amager Strand. Det startede i september 2017 i Kolding og er nu blevet en del af Helle Vibekes måde at researche og arbejde på. Hendes skitsebøger og voksende arkiv på studiet, er hendes hjerne.

STREET HERBARIUM

Format A4 (folded A3)

Scrap paper, book binding canvas, embroidery yarn, paper tape and parchment etc.
Varying number of pages and content.

BIO

Graduated from the 'Skolen for Brugskunst' as a clothing designer in 1988.

YESTERDAY, Helle Vibeke worked with illustration, posters, comics, embroidery, origami, photography, images, street herbariums, dying, storytelling, paper, holes and all sorts of other stuff.

TODAY, Helle Vibeke works with cold needle etching, woodcuts, a new font, street herbariums, posters, embroidery, dying, pigments, storytelling, photography, illustrations, wholes and all sort of other stuff.

TOMORROW.....

THE WORK

STREET HERBARIUM is a growing collection, consisting of hand-made books filled with fallen leaves, collected from many different places in the world. From Parade Street, in front of the police station in Cape Town to Japan, and the green sound barrier between Øresund and Amager Strand metro stations. The project started in Kolding in 2017 and has now become a part of the way in which she researches and works. Her sketchbooks and growing archive in the studio are her brain. Read more at: <https://hebiinu.com/>

Lotte Myrthue

Strøtanker 1, 2019

Bomuld viskestykkeskuler fra 50'erne og broderigarn.

110 X 60 cm

Foto af Ole Akhøj

BIO

Lotte Myrthue er uddannet fra bla. Århus Kunsthåndværksskole, linjen for billedvæg og blandform. I 2017 vandt hun Biennale for Kunsthåndværk og design prisen, og i 2011 vandt hun en bronzemedalje ved Kunsthåndværkerprisen 1897. Hun er medlem af DKoD, Kvindeligt Kunstnersamfund og BKF. Lotte mener at bortset fra musik er der næppe noget, der fremkalder minder, som tekstiler gør, og hun bruge tekstile brudstykker for at fortælle historier fra hendes liv, et bud på noget nyt, kombineret med alt det, hun har med mig fra det der var engang.

VÆRK

"Strøtanker 1" er første værk i en serie på fem billeder, inspireret af Vygotskys teori om ordets symbolik som nødvendighed for al tænkning. Vi tænker i ord. Mange af disse tankerækker ville vi aldrig dele med andre da det ville være "skørt". Børn gør det fordi det kræver øvelse at holde ordene og tankerne inde. Derudover bruger Lotte ofte andre kvinders aflagte håndarbejde i hendes værker. Især almogens kvinder. Alle værker i denne serie er syet på en form for "dække" som man brugte til at skjule sine snavsede klude og viskestykker bag. Et stykke kulturhistorie. Kvindehistorie.

Strøtanker 1, 2019 ('strøtanker' means aphorism in English)

Cotton 'dish towel cover' from the 1950s and embroidery cotton.

110 X 60 cm

Photo by Ole Akhøj

BIO

Lotte Myrthue studied at among other institutions 'Århus Kunsthåndværksskole'. She won the Biennale for Craft and Design prize in 2017 and a 'Kunsthåndværkerprisen 1897' bronze medal in 2011. She is a member of DKoD, Society of Female Artists and BKF. Lotte believes that apart from music there is hardly anything that evokes memories like textiles do. She uses textile fragments to tell stories from her life to create something new, combined with everything that she carries with her from the past.

THE WORK

"Strøtanker 1" is the first work in a series of five, inspired by Vygotsky's theory of the symbolism of the word as a necessity for all thinking. We think in words. However we would never share the majority of these thoughts, as that would just be 'crazy'. Children do so because it takes practise to learn how to keep your words and thoughts to yourself. Lotte also frequently incorporates other women's discarded needlework - especially commoner women. The works in this series are created by sewing on top of a kind of 'cover' that was used to conceal dirty cloths and dish towels. A piece of cultural history. Women's history.

Se eventuelt mere på: <http://lottemyrthue.dk/>

Martine Myrup

B / W (floral), 2015

Håndsyet patchwork urne af vintage natkjole og pap

42 X 33 X 33 cm

Foto af Tommy Frost

B / W (palm), 2015

Håndsyet patchwork urne af genbrugt H&M t-shirt og pap

37 X 25 X 25 cm

Photo by Tommy Frost

BIO

Martine er uddannet billedhugger fra Glasgow School of Art i 2002, og er efter 16 år i udlandet vendt tilbage, i 2013 for at bosætte sig permanent i København. Siden da har hun været medlem af Danske Kunsthåndværkere og Designere, modtaget legater, fået tildelt ophold på SVK, deltaget på markeder og messer, og udstillet både her hjemme og i udlandet. Martine arbejder hovedsagligt med genbrugstekstiler, fra store skulpturelle installationer, til mindre og mere intime objekter.

VÆRK

En vigtig del af Martines arbejdsproces er at lade materialets historie indgå i det færdige værk, og gøre plads til tekstilernes iboende dekorative element. Hun søger at skabe noget smukt af materialer som måske har mistet deres forhenværende skønhed, eller aldrig har besiddet den. Martine har længe arbejdet med urne formen i tekstil, og brugt traditionel patchwork teknik til at udforme dem. Det anvendte genbrugs tøj som disse er lavet af, har bestemt størrelsen, og de oprindelige labels er genanvendt som en reminder om stoffets oprindelige funktion.

B / W (floral), 2015

Handsewn patchwork urn made from recycled nightgown and cardboard

42 X 33 X 33 cm

Photo by Tommy Frost

B / W (palm), 2015

Handsewn patchwork urn made from recycled H&M t-shirt and cardboard

37 X 25 X 25 cm

Photo by Tommy Frost

BIO

Martine graduated from the sculpture department at the Glasgow School of Art in 2002, and has spent the majority of her adult life living abroad, until returning to Copenhagen, in 2013. Working predominantly in recycled textiles, her work ranges from large-scale sculptural installations to smaller more intimate objects.

THE WORK

Martine deliberately restricts herself by using recycled textiles, she welcomes the challenge to create something of visual beauty from something, which might have lost its own or never possessed it. She has worked with the urn shape in combination with traditional patchwork technique for a number of years. The recycled clothing, which is used in making the urns, determines the size of the finished object, and original labels are reused as a reminder of the textiles former function.

Se eventuelt mere på: <http://www.martinemyrup.com/>

Annelie Grimwade Olofsson

WASTELAND Object K01, 2019

Affalds ask, ovn slagge, porcelæn og træ

100 X 48 X 30 cm

Foto af Ida Bus

BIO

Ved at integrere biprodukter fra industrier i udviklingen af artefakter, vil Annelie inspirere samfundet til at observere den drastiske overproduktion af affald i en bio-geofysisk kontekst. Ved at stille spørgsmålstegn ved materiel innovation er hendes mål at gøre en forskel i, hvordan vi opfatter forbrug og materialitet i en menneskelig sammenhæng.

VÆRK

"WASTELAND Object K01", projektet sigter mod at tydeliggøre trusler og potentialer ved affald. Affaldsanlæg resulterer i biprodukter i form af aske og ovn slagger, der indeholder giftstoffer som f.eks. arsen, nikkel og saltsyre, der bland andet bortskaffes på deponeringsanlæg eller bruges som fyldmaterialet til nye veje, hvor de risikerer at forurene frisk grundvand. Ved at kombinere disse biprodukter med porcelænsler sikres asken gennem fyringsprocessen, hvor organiske materialer brænder væk, når de tunge stoffer smelter, og danner en visuel manifestation af dens giftige natur.

WASTELAND Object K01, 2019

Waste ash, kiln-slag, porcelain and wood

100 X 48 X 30 cm

Photo by Ida Bus

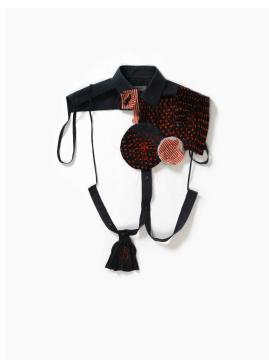
BIO

By integrating byproducts from industries and energy-plants in the development of "artifacts", Annelie aims to inspire society to observe the drastic overproduction of waste in a bio-geophysical context. By questioning material innovation, her goal is to make a difference in how we perceive material value and consumption in a human narrative.

THE WORK

"WASTELAND Object K01", the project aims to clarify the threats and potential of waste. Waste-to-energy plants result in by-products in the form of ash and furnace slag, containing toxins such as arsenic, nickel and hydrochloric acid, which are disposed of in landfills, or used as filling material for new roads, where it risks contaminating fresh groundwater. By combining these by-products with porcelain, the toxins are secured through the firing process, where organic matter burns away and heavy substances melt, and form a visual manifestation of its toxic nature.

Camilla Prasch

HEMD ohne ALLES, 2017

Bomuld, uld, silke, polyester og metal.

45 X 62,5 X 4 cm

Foto af Søren Nielsen

BIO

Fem gange censureret til den prestigefyldte smykkeudstilling SCHMUCK i München. Haft soloudstillinger i Tyskland, Danmark og Japan. Blev som eneste dansker kurateret til smykkeudstilling UNEXPECTED PLEASURES på NGV i Melbourne og Designmuseet i London, der valgte Camillas værk til at repræsentere selve udstillingen, og indkøbte værket til NGV. Vises årligt på Art Basel/Design Miami. Har modtaget en række priser bl.a. Biennaleprisen i 2002, og er indkøbt til flere danske og internationale samlinger, syv til Smykkeskrinet.

VÆRK

Camilla arbejder med uhøjtidelige, uprætentiose materialer. Værkerne synliggør det usynlige, det glemte og det oversete. Hun laver readymades og konceptobjekter til kroppen, af genkendelige hverdagsmaterialer, andres rester og brugt tøj. Fascineret af rummet mellem smykker og beklædning undersøger hun om man kan lave smykker af tøj. Fratage dens funktion og transformere det til smykelignende objekter. I HEMD ohne ALLES bæres herre-skjorten, selvom dekonstrueret, stadig som skjorte. Én blomsts plisseret stof vibrerer stadig, når man bevæger sig.

HEMD ohne ALLES, 2017

Cotton, wool, silk, polyester and metal.

45 X 62,5 X 4 cm

Photo by Søren Nielsen

BIO

Camilla Prasch has been selected to participate in the prestigious censored jewellery exhibition SCHMUCK in Munich five times, and has also had solo exhibitions in Germany, Denmark and Japan. She exhibited in UNEXPECTED PLEASURES at NGV in Melbourne and The Design Museum in London. Her work was selected to represent the actual exhibition and was also purchased by NGV. Camilla is represented annually at Art Basel/Design Miami, and has received a number of awards including the Biennale prize in 2002, and is included in various Danish and international collections.

THE WORK

Camilla works with ordinary, modest materials. Her works make visible, the invisible, forgotten and overlooked. She makes ready-mades and conceptual objects for the body, using everyday materials, other people's scraps and used clothes. Fascinated by the space between jewellery and clothing, she investigates whether one can make jewellery out of clothes. She cancels out their function and transforms them into jewellery like objects. In HEMD ohne ALLES, this men's shirt is still worn like a shirt. And, the pleated fabric of a single flower still vibrates constantly as the wearer moves.

Tina Ratzer

rya, 2014

Overskudstekstil fra Kvadrats lager, bomuld, viskose og træ

100 X 200 cm

Foto af Tina Ratzer

BIO

Tina Ratzer er uddannet tekstildesigner og væver fra Designskolen Kolding. I 1999 etablerede hun sit eget firma RATZER, hvor hun bla. opstartede en produktion af bæredygtig af biodynamisk uld.

VÆRK

Rya er skabt af restmaterialer fra Kvadrat. I dette værk, rya, nytænker og simplificerer Ratzer det traditionelle kunsthåndværk og vævningens teknikker og processer. En enkel træramme og lange, gule stofbaner danner fundamentet i den hjemmebyggede væv. Med omvendte knuder og en forsimpleret tilgang til vævningen har Ratzer skabt et værk, der er i konstant forandring afhængig af brug, rum og placering.

rya, 2014

Surplus textiles from Kvadrats warehouse, cotton, viscose and wood

100 cm X 200 cm

Photo by the artist

BIO

Tina Ratzer trained as a textile designer and weaver at Design School Kolding. In 1999, she established her own company called RATZER, where she among others things began producing sustainable and biodynamic wool.

THE WORK

Rya is created out of left over fabric from Kvadrat. In this work, Ratzer simplifies and rethinks traditional craft and weaving techniques and processes. A simple wooden frame and rows of long yellow fabric forms the foundation of this homemade loom. With inverted knots and a simplified approach to weaving, Ratzer has created a work that is in a state of constant change, depending on how it is used, the room and how it is installed.

Maja Røhl

Sange fra bjergene II, 2020

Udtjente norske salmebøger, restlæder, maling og elastik

5 X 5,5 X 17,5 cm

Foto af Hanne Fuglbjerg

BIO

Materialet er ofte det centrale i Majas værker. Hun kan godt lide at arbejde med materialer der har haft et andet liv før hun fik dem i hænderne og forhåbentlig give dem nyt liv.

I dette værk har salmebøgerne været flittigt brugt af mennesker, der har tillagt dem stor betydning, og som har efterladt spor i form af understregninger og noter. Det giver værket og den historie det formidler en helt anden værdi og tyngde end nye salmebøger havde kunne give. Maja Røhl er arkitekt og smykkedesigner.

VÆRK

Livet i de norske fjelde har historisk set været smukt, men også meget hårdt. Troen har været med til at give mening og håb, og den er i dag stadig en grundlæggende del af norsk identitet. Armbåndet er inspireret af norske fjelde og formgivet i udtjente norske salmebøger.

Ligesom salmebøger er smykket fleksibel i ryggen. Derfor åbner det sig op i brug, og lukker sig sammen når det står på en flade. På samme måde er troen en fleksibel og personlig størrelse.

Songs from the mountains II, 2020

Salvaged Norwegian songbooks, scrap leather, paint, elastic band

5 X 5,5 X 17,5 cm

Photo by Hanne Fuglbjerg

BIO

Material is an important part of Maja's work. She is intrigued when there is an alignment with the choice of material and the purpose of the work. She enjoys experimenting with humble and overlooked materials, hopefully breathing new life into them.

The songbooks in this project have been used regularly by people cherishing them, underlining passages and making notes. Having these traces still in the bracelet adds a depth to the work that new books could never add.

Maja is an architect and jewellery designer.

THE WORK

The bracelet is inspired by Norwegian mountains and made of salvaged Norwegian songbooks. In the past, living in the Norwegian mountains was breathtaking but also extremely hard. Faith was a way to bring hope and meaning and is to this day at the root of Norwegian identity.

The bracelet has the flexible spine of the songbooks. This enables it to curve around the wrist of the wearer, unfolding what is inside and to stay closed when positioned on a flat surface. Like faith it has an adaptable nature.

Maria Sparre-Petersen

Epistemisk Artefakt CK2_2020_02, 2020

Genbrugt emballageglas

60 X 40 X 9 cm

Foto af Maria Sparre-Petersen

BIO

Overvejelser over hvordan menneskets adfærdsmønstre påvirker naturen og miljøet, betyder at Maria har valgt at arbejde med cirkularitet som et kunstnerisk benspænd med det formål at udvide æstetiske mulighedsrum. Således ønsker hun at bidrage til en cirkulær vision for kunstnerisk glas. Hendes undersøgelser afsøger og udnytter konsekvenserne af at omlægge produktion fra anvendelse af jomfruelige materialer i semi-krystal glas til anvendelse af recirkuleret emballageglas af typen soda- kalk glas, som er 100% og uendeligt genanvendeligt uden tab af materialeegenskaber.

VÆRK

Epistemisk Artefakt CK2_2020_02 er komponeret af sammensmeltede glaselementer.

Glaselementerne er håndlavede af recirkuleret emballageglas. Soda-kalk glasset har den egenskab at det afglasser mere end det traditionelle semi-krystalglas i sammensmeltningsprocessen. Afglasningen transformerer glasset fra en amorf til en krystallinsk struktur hvilket tilsørger opacitet til glasses overflade og understreger glaselementernes form på en måde der fremhæver og accentuerer mønsterkompositionen i det færdige artefakt.

Epistemisk Artefakt CK2_2020_02, 2020

Recycled glass containers

60 X 40 X 9 cm

Photo by the artist

BIO

In consideration of the impact of human behaviour on the natural environment, Maria employs circularity as a deliberately generated obstacle in her working process, with the aim of expanding aesthetic spaces of opportunity. Hence, she wishes to contribute to a circular vision for the future of artistic glassmaking. Maria's investigations reveal and exploit consequences of replacing semi-crystal glass made from virgin materials with recycled container glass of the type soda-lime glass, which is 100 % and infinitely recyclable without loss of material qualities.

THE WORK

Epistemic Artefakt CK2_2020_02 is composed of glass blanks fused together. The glass blanks were handmade from recycled container glass. The soda lime glass has the capacity to devitrify more than traditional semi-crystal glass in the fusing process. The devitrification transforms the glass from an amorphous to a crystalline structure, which adds opacity to the surface of the glass and highlights the shapes of the blanks in a way that emphasizes and accentuates the pattern composition of the finished artefact.

Kuratorer:**Helen Clara Hemsley (1969)**

Helen Clara Hemsley er smykkeformgiver og kurator, født i Durban, Sydafrika. Uddannet fra The Glasgow School of Art (1998) og Institut for Ædelmetal (2010). Helen er meget aktiv på scenen for "contemporary jewellery" herhjemme og i udlandet. Hun er især interesseret i bæredygtighed og i anvendelse af genbrugsmaterialer og fundne objekter i kunsthåndværk og design. COME AGAIN er den første udstilling, hun kuraterer med fokus på forskellige discipliner inden for kunsthåndværk og design. Medlem af DKoD's udstillingsudvalg.

Se eventuelt mere på: www.helenclarahemsley.dk

Else-Rikke Bruun (1975)

Else-Rikke Bruun er uddannet designer fra Danmarks Designskole (2002) og arkitekt fra Kunstakademiet Arkitektskole (2010) og arbejder i dag i overgangen mellem sine fagligheder med et globalt udsyn og en lokal forankring i et miks af tradition og samtid. Hun har i de seneste år fokuseret på at skabe unikke møbelværker, der har været udstillet på kurraterede udstillinger som Biennalen for Kunsthåndværk & Design, Snedkernes Efterårsudstilling og soloudstillinger i Officinet og hos Akademisk Arkitektforening. Hun har flere studie- og arbejdsophold bag sig i Marokko, Mexico og Japan, og hun har modtaget en række legater samt artist-in-residence-ophold. COME AGAIN er hendes første udstilling som kurator.

Se eventuelt mere på: www.else-rikke.com

Tak til: Augustinus Fonden, Beckett-Fonden, Bodil Pedersen Fonden, Nationalbankens Jubilæumsfond og Statens Kunstmuseum.

Udstillingsdesign og inventar af Else-Rikke Bruun, Wednesday Architecture og Helle Vibeke Jensen.